

ind under Ministeriet i Stedet for den i § 3 foreslaaede Bestyrelse, saa at det blev en ganske ministeriel Sag, en Lovgivnings-sag ligesom alt andet, og saaledes, at vi fik Sagen for hvert Aar paa Finansloven og senere paa Statsregnskabet paa saedvanlig Maade. Det forekom mig ikke, at den højtærede Minister havde store Indvendinger derimod, men erklærede sig ret villig til at forhandle derom. Hovedsagen for mig i den Kritik, der blev rejst af mig i Lørdags, var at forbeholde Rigsdagen sin Handlefrihed, at undgaa at faa en Bestyrelse nedsat, som let vilde kunne blive en Slags Overrigsdag, om end den højtærede Minister udtalte det lidt mere tilsløret ved at sige, at den vil staa mere uafhængig — det vil sige, at den vil staa mere uafhængig af Lovgivningsmagten, og til sine Tider kunne administrere paa en Maade, Rigsdagen ikke synes om. Dette er i Virkeligheden min Hovedanke mod Forslaget. Selve Tanken i det, at skyde disse Penge ud i en særlig Fond, som skal bruges til Udlaan i sociale Formaal, synes jeg er meget god, og jeg har ikke noget derimod. Ligeledes vil den højtærede Ministers Omtale af nogle andre af mig nævnte Enkeltheder gøre, at jeg bedre kan slutte mig til Forslaget. Saaledes omtalte den højtærede Minister, at det ikke var Meningen at opretholde Skuffesystemet, og at det godt kunde lade sig gøre — han vilde i alt Fald tage det under Overvejelse — at lade de Summer, som ikke bleve brugte det ene Aar, komme til Anvendelse i det næste. Dette er ogsaa for mig en Hovedsag, og naar man kan forhandle derom og forhaabentlig komme til en Overenskomst, haaber jeg, at der ud af denne Sag skulde kunne komme noget godt og noget, som ikke foregriber Rigsdagens Handlefrihed, men tværtimod fører sig ind under Rigsdagens Myndighed.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Jeg skal blot bemærke, at den Betragtning, som den ærede sidste Taler nu gjorde gældende med Hensyn til Laanefonden, kan jeg ganske tiltræde. Kan man komme ind paa en Ordning af den Natur, som jo er noget helt andet end det, der foreslaas her, er det noget, jeg kan tiltræde. — For øvrigt har jeg begæret Ordet for at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen). Det

ærede Medlem var jo lidet heldig. Det ærede Medlem maa ikke have hørt eller ikke have forstaaet, hvad det var, jeg sagde med Hensyn til Bevillingen til Alderdomsunderstøttelse. Jeg har jo kun nævnt dette mærkelige Forhold, at man i en Lov sætter en Grænse for, hvad Staten skal give til en Sag, nemlig 2 Mill. Kr., og medens denne Lov bestaar, gaar man paa Finansloven hen og udvider dette Beløb. Dette vil det ærede Medlem vist indrømme mig er en Meningsløshed eller en af den Slags Ting, som ikke skal gentages alt for hyppigt, thi saa tror jeg, vi skulle gaa bort fra at sætte Maksimumsgrænser i Lovforslag. Naar det ærede Medlem derefter tog sig den Frihed at benytte den Omstændighed, at det tilfældigvis netop var Alderdomsunderstøttelsen, det drejede sig om, til at give Højre et Hib, var det ærede Medlem, som jeg sagde før, grumme lidet heldig. Hvis der den Gang var fremsat et Forslag om, at man skulde forandre de 2 Mill. til et andet Tal, vilde jeg have givet Forslaget min Stemme, og det vilde ganske sikkert Højre ogsaa have gjort — saa vidt jeg ved, skete det ogsaa senere — men det er slet ikke Alderdomsunderstøttelsesspørgsmaalet selv, det her drejer sig om, men dette formelle: Mødsætningen mellem, hvad der staar i en Lov og hvad man vedtager paa Finansloven.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. J. Jensen: Jeg kan ikke erkende, at det er en Meningsløshed, at Lovgivningsmagten, naar der virkelig bliver Trang til og Brug for en større Kapital, beredvillig bevilger denne Kapital for at tilfredsstille Trangen. Men jeg fastholder fremdeles, at jeg vil saa gerne tro, at Højre betragter det saaledes, særlig naar det gaar til dette bekendte Formaal.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Det glæder mig at høre denne Udtalelse. Den stadfæster jo ganske den Kritik, jeg har rettet mod det foreliggende Forslag. Vi sætte nok et Maksimumsbeløb ind i Loven, og i de Argumenter, den højtærede Minister har fremført, anførte han, at fremtidig skal der kun kunne laanes 2 Mill. Kr. ud hvert